

boende indvandrere, først og fremmest fra muslimske unge. Vi kan også inddrage i den konklusion, at danske mediers gengivelse af Muhammedtegningerne har været medvirkende til uroen, altså at det, at vi benytter os af ytringsfriheden, kan være med til at udløse voldelig uro blandt herboende muslimske unge, og at det, at samfundet slog ring om den person, der benyttede sig af ytringsfriheden, og ønskede at beskytte ham og hans ret gjorde, at der kom uro og optøjer.

Kort sagt: Retten og viljen til at værne om vores land, om vores værdier, om vores fællesskab, kan altså få visse unge muslimer til at fare i flint og gå amok. Det er beskæmmende. Men det betyder ikke, at vi skal trække os og tage særlige hensyn. Tværtimod betyder det, at vi skal stå endnu mere fast. Dansk Folkeparti vil have konsekvens; det er det sprog, de kan forstå.

For en god ordens skyld skal jeg understrege, at vi i Danmark har masser af velfungerende indvandrere og efterkommere, og at der også er muslimske familier, der rent faktisk forsøger at tilpasse sig det danske samfund. De skal ikke opfatte dette forslag som et, der er vendt mod dem, men som et signal om, at de er på rette vej i modsætning til dem, der ikke er på rette vej.

Dansk Folkeparti har med tilfredshed noteret sig, at medlemmer af oppositionen samt medlemmer af regeringspartierne og medlemmer af regeringen med jævne mellemrum udtrykker holdninger, der ligger tæt på Dansk Folkepartis holdninger. Lad os i fællesskab sætte handling bag ordene. Velfærdsministeren, fru Karen Jespersen, skrev i en kronik i Politiken den 27. august 2008 om den alvorlige udvikling. Hun skrev bl.a.:

»Danmark er ikke alene om denne skræmmende udvikling blandt store børn og unge. ... Eksempelvis er problemet med skolebrande meget stort i Sverige. ... De svenske brandmænd kan have store problemer med at slukke brandene, fordi de kan blive angrebet. I juli beskrev den store, svenske avis Dagens Nyheter, hvordan brandmændene i Malmø blev angrebet i indvandrer-ghettoen Rosengård, så de nu kun rykkede ud under ledsagelse af politiet. ... Billedet i Danmark er altså desværre begyndt at minde om tendenserne i andre europæiske lande. I Danmark oplevede vi eksempelvis i februar også omfattende optøjer, hærværk samt et stort antal brande, herunder en del skolebrande.«

Tendensen er, at billedet i Danmark altså desværre er begyndt at minde om billedet i andre

europæiske lande. Alene i februar under de voldsomme optøjer var der ifølge Kristeligt Dagblad fra den 22. februar 800 påsatte brande lige fra bål i gaden, ild i containere og biler, herunder politibiler, ligesom der blev sat ild til flere skoler. Samtidig blev der kastet sten og fyrværkeri mod brandvæsen og politi, og der var trusler og chikane og masseslagsmål. De meget massive uroligheder er i mellemtiden afløst af andre dybt alvorlige integrationsproblemer i det danske samfund, her tænker jeg naturligvis på bandekrigen.

I danske kommuner har man visse steder ligesom i Sverige lavet en aftale med politiet, så de rykker ud før brandfolkene for at sikre, at brandfolkene og ambulancefolkene ikke bliver mødt med stenkast, når de kommer for at slukke en brand. Det er en skræmmende udvikling. Danmark, danskerne, Folketinget, samfundet skal ikke finde sig i det mere. Der er i den grad behov for mere konsekvens.

Forslaget er som nævnt tænkt som et middel mod de hovedsagelig unge indvandrere, som har sat gaderne i brand gennem de sidste par år. Men det har også relevans i forbindelse med bandekriminaliteten, da banderne – de bandekriminelle og deres håndlangere – jo også kunne tænkes at ville lægge især politiet hindringer i vejen for at nå frem til deres bestemmelsessted, f.eks. ved at sende kasteskyts af sted eller på anden måde forhindre politi- og ambulancefolkene i at nå frem og yde krisehjælp til bandernes ofre.

Derfor er Dansk Folkepartis forslag desværre blevet aktualiseret igen af bandekrigen, men så meget desto mere er der behov for handling fra regeringens side og fra Folketingets partiers side.

Uanset om det er ballademagere eller andre, der forhindrer myndighederne i at udøve deres hverv, skal vi ikke finde os i det. Der skal siges klart og tydeligt fra. Dette forslag er et lille skridt, men dog et skridt i den rigtige retning. Efter vores opfattelse er der behov for en betydelig skærpeelse af straffene på dette område, strafferammen bør hæves. På denne måde sender man en klar besked til de unge om, at det er helt uacceptabelt at forhindre myndighederne i at arbejde, når disse eksempelvis forsøger at redde liv. Det er vores vurdering, at en fængselsstraf vil have en præventiv effekt, da de unge vil forstå, at de straffes med frihedsstraf og ikke kun med en bøde allerede første gang, de bryder loven. I dag er straffen oftest blot en bøde, på